

2025

Thư' Giáng Sinh

TRONG CHÚA GIÊSU KITÔ NGHÈO KHÓ, BỊ ĐÓNG ĐINH VÀ BỊ ĂN THỊT

Prado

Gặp gỡ Chúa Giêsu trong một cộng đồng người nghèo

Họ liền hối hả ra đi. Đến nơi, họ gặp bà Ma-ri-a, ông Giu-se, cùng với Hai Nhi đặt nằm trong máng cỏ. (Lc 2, 16)

Nhân dịp kỷ niệm màu nhiệm Giáng Sinh, tôi xin mời các bạn suy ngẫm về câu Kinh Thánh này, kể về cách mà một nhóm mục đồng, những người bị xã hội xem thường và ruồng bỏ, gặp gỡ một cộng đồng nhỏ những người nghèo, những người sẽ thay đổi đời sống của họ mãi mãi. Tôi cũng mời các bạn nhìn vào gia đình Prado của chính chúng ta ở các nước, cộng đồng và các nhóm khác nhau. Hôm nay, chúng ta được kêu gọi trở nên giống như cộng đồng được tập hợp nơi máng cỏ, với các cánh cửa mở ra « bốn phương », để đón nhận những người nghèo mà Thiên Chúa đặt trên con đường của chúng ta và cùng họ xây dựng Nước Chúa.

Cộng đồng nhỏ người nghèo này bao gồm Giêsu, Maria và Giuse cùng một nhóm nhỏ không xác định mà theo Kinh Thánh, họ đều ngạc nhiên trước những gì các mục đồng nói. Luca là một người kể chuyện muốn tương tác với người đọc và có lẽ chính vì lý do này mà ông đặt những người mới đến sau này bên cạnh Gia đình Thánh, những người mà chúng ta chỉ biết về sự hiện diện của họ. Mỗi chúng ta đều có thể là một trong những người đứng trong máng cỏ trước Chúa Giêsu, Ngôi Lời nhập thể, trở thành một phần của cộng đồng đầu tiên này. Cha Chevrier cũng có mong muốn chiếm một trong những chỗ danh dự trong máng cỏ. Sau khi cử hành lễ Hiển Linh ở nhà nguyện Sixtine, ngài kể với chúng ta điều mà lòng ngài thực sự khao khát: *'Tôi muốn được nhìn đến máng cỏ của Chúa Giêsu tốt lành và trở thành mục đồng, để được hạnh phúc ở trong máng cỏ của Đấng Cứu Thế tốt lành'* (Thư số 15)

Cộng đồng nhỏ những người nghèo này ngày càng được làm giàu thêm bởi những thành viên khác đã được Chúa Cha lựa chọn và sai đi. Những người chăn cừu đến chuồng bò vì Chúa, thông qua thiên thần của Ngài, đã tiết lộ cho họ sự kiện đã xảy ra. Vâng theo Lời Chúa, họ bỏ lại đàn gia súc trên cánh đồng và vội vã đến Bêlem. Họ không tự chủ động, họ chỉ lắng nghe và vâng theo những gì được nói cho họ. Trong họ, Lời mà Chúa Giê-su sẽ công bố tại Capharnaum trở thành hiện thực: *"Không ai có thể đến với Ta nếu Cha đã không kéo người đó lại với Ta"* (Ga 6, 44). Chúa Cha tiếp tục gửi những người nghèo đến các cộng đồng trong Giáo hội của Ngài, trong đó có Prado. Ngài đặt những người nghèo gần chúng ta để chúng ta có thể chỉ cho họ thấy Con Ngài. Mỗi người đều biết ai là những người đang sống trong cảnh thiếu thốn. Tại thành phố Lyon, sự hiện diện của những người nhập cư sống với mức tối thiểu của phẩm giá trong những lều trại ngày càng rõ rệt. Cách không đến hai trăm mét từ nhà nguyện Prado, chúng ta có thể nhìn thấy những lều trại của họ. Chúng ta tìm thấy họ ở mọi làng mạc và thành phố, *vì những người nghèo sẽ luôn ở giữa chúng ta*. Cộng đồng Bêlem này khuyến khích toàn thể Prado không rời mắt khỏi những người nghèo và nhận ra chính Chúa là Đấng đưa họ đến trong Giáo hội của chúng ta.

Cộng đồng nhỏ bé của những người nghèo này sống nghèo nàn về tinh thần, khiêm nhường, dẫn họ đến việc nhận ra sự hiện diện của Lời Chúa và tôn thờ Ngài trong thinh lặng. Thánh Sử Lu-ca không tường thuật cho chúng ta bất kỳ lời nào của những người tụ tập nơi máng cỏ. Trước Ngôi Lời nhập thể của Chúa Cha, bất kỳ từ nào khác đều thừa, không cần thiết. Đối mặt với màu nhiệm hiện ra trước mắt họ, chỉ sự thinh lặng của người tôn thờ là có thể. Đó là kinh nghiệm đã thay đổi cuộc đời của Cha Chevrier. Việc chiêm ngưỡng thinh lặng về Đấng là Lời Nhập Thể đã dẫn ngài để cho Chúa nhập thể trong cuộc sống của mình và đặt mình ở giữa những người nghèo để cùng họ xây dựng gia đình mới của Chúa Giêsu: *"Một Thiên Chúa trở thành một đứa trẻ. Thiên Chúa, vì tình yêu, làm cho chính mình sống như người phàm. Ngài thuộc về chúng ta. Ngài được ban cho chúng ta. Ngài đến để hình thành một dân mới của những người thờ phượng đích thực, của những người là anh em với nhau"* (Bài giảng Giáng sinh 1857).

Cộng đồng nhỏ này tụ họp trong một chuồng bò chứ không phải trong nhà trọ của thị trấn. Chúa Cha đã chọn nơi này để con của Ngài ra đời. Giêsu Nghèo ra đời trong hoàn cảnh nghèo nàn và những người bên cạnh Người cũng cùng chia sẻ những hoàn cảnh ấy. Nơi mà cộng đồng họp mặt, những phương tiện mà họ có, có thể nói lên sự nghèo khó mà chúng ta được kêu gọi sống và tạo điều kiện cho việc đón nhận những người nghèo đến. *« Chúng ta phải mang tinh thần nghèo khó và đơn sơ và hài lòng với những gì cần thiết ngay cả trong các nhà thờ và các đồ vật thánh. Không nên có gì trong các nhà thờ và trang trí của chúng ta mà kích thích sự tò mò hoặc ghen tị của các tín hữu. [...] Hãy đặt một vị linh mục thánh thiện trong một nhà thờ bằng gỗ, mở ra mọi hướng gió, ngài sẽ thu hút và biến đổi nhiều người hơn trong nhà thờ gỗ đó so với một linh mục khác trong một nhà thờ dát vàng »* (VD 297). Đức Giáo hoàng Lêô XIV nhấn mạnh ý tưởng này, trích dẫn Thánh Gioan Kim Khẩu, trong tông huấn gần đây của ngài: *"Chúa không cần những đồ vật bằng vàng, nhưng cần những tâm hồn bằng vàng"* (Dilexi Te, 41).

Cộng đồng nhỏ bé, nghèo nàn này cho phép mình được dạy dỗ bởi những người nghèo đến với họ. Những người chần chừ sửng sốt khi họ bước vào chuồng bò và thấy Chúa Giêsu ở giữa, mọi người tụ tập trong một thái độ tôn thờ và những điều kiện nghèo khó không xa lạ với họ. Họ cảm thấy như ở nhà và đó là lý do tại sao, hoàn toàn tự tin, họ là những người lên tiếng, kể lại. Kinh nghiệm của họ xác nhận những gì thiên thần đã nói với họ về Hài Nhi và họ cảm thấy cần kể về điều đó. Họ là những người rao giảng Phúc Âm cho những người chào đón họ. Những lời của họ khơi dậy sự ngưỡng mộ của tất cả những người lắng nghe họ, đặc biệt là Mẹ Maria, người đã có thể lắng nghe bằng trái tim của mình. Như ngày nay, điều quan trọng biết bao là lắng nghe với sự ngưỡng mộ và chào đón những lời của người nghèo! Người nghèo nói với chúng ta về Chúa Giêsu bằng chính cuộc sống của họ, trong họ chúng ta thấy Tin Mừng được sống. Đối với chúng ta, họ là những chứng nhân và thầy dạy đức tin : *Chúng ta chứng kiến khả năng của họ khi họ mang lấy, nhận trách nhiệm trong thế giới và trong Giáo Hội. Cùng nhau, chúng ta nuôi dưỡng niềm hy vọng của mình bằng những dấu chỉ của Thánh Thần mà chúng ta cảm nhận được trong cuộc sống của họ. Đó là Tin Mừng mà chúng tôi muốn chia sẻ với họ*" (Hiến chương 44).

Các bạn của tôi, gia đình Prado của chúng ta được kêu gọi ngày hôm nay trở nên giống như tình huynh đệ tụ họp nơi máng cỏ này . Chúng ta sắp bắt đầu việc cử hành kỷ niệm hai trăm năm ngày sinh của Cha Chevrier, và để cử hành nó trong cùng một tinh thần Tin Mừng như Tông đồ Guillotière, chúng ta phải canh tân đặc sủng đã lãnh nhận và mở rộng tâm hồn và cánh cửa nhà của chúng ta cho Chúa Giêsu, Đấng đến với chúng ta trong cuộc sống của những người nghèo. Xin Chúa ban cho chúng ta trở thành kênh dẫn ân sủng của Người để mà, giữa chúng ta, người nghèo và những người đau khổ có thể sống cùng một tiến trình con người và niềm tin mà các mục đồng đã sống trong cộng đồng nhỏ bé và nghèo nàn này tại Bêlem.

Lyon, ngày 1/ 12/ 2025

Diego MARTÍN PEÑAS (Tổng Phụ Trách),
Luc LALIRE (Phụ Tá thứ nhất) và **Joseph NIKIEMA** (Phụ Tá thứ hai)

Prado Général

Institut des prêtres du Prado

13, rue Père Chevrier - 69007 LYON - France

Tél. : (+33) 04 78 72 70 66 - www.leprado.org